

JUSTITSMINISTERIET

Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 4. december 2020
Kontor: Lovkvalitetskontoret
Sagsbeh: Ketilbjørn Hertz
Sagsnr.: 2020-0037-0094
Dok.: 1707446

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 2 vedrørende forslag til lov om ændring af konkursloven, lov om Lønmodtagernes Garantifond og lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse (Værneting ved gældssanering og ændringer i rekonstruktionsreglerne som følge af covid-19) (L 65), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 10. november 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Ketilbjørn Hertz

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 2 vedrørende forslag til lov om ændring af konkursloven, lov om Lønmodtagernes Garantifond og lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse (Værneting ved gældssanering og ændringer i rekonstruktionsreglerne som følge af covid-19) (L 65):

”Vil ministeren redegøre for konsekvenserne af, at en fejlslagen rekonstruktion ikke automatisk ender med opsigelse af konkursdekretet, og hvorfor det netop ikke bør gøre det?”

Svar:

1. Formålet med konkurslovens regler om rekonstruktion er at give mulighed for, at virksomheder, der har forbigående økonomiske vanskeligheder, kan videreføres, hvis de vurderes at være levedygtige på længere sigt, i stedet for at blive erklæret konkurs. Reglerne om rekonstruktion tager sigte på at skabe de lovgivningsmæssige rammer for effektivt at understøtte bestræbelser på at videreføre levedygtige virksomheder, samtidig med at fordringshavernes interesser også tilgodeses.

De gældende regler om rekonstruktion, som blev vedtaget i 2010 og trådte i kraft i 2011, bygger på Konkursrådets forslag i rådets betænkning nr. 1512/2009 om rekonstruktion mv.

Formålet med lovforslaget er bl.a. i anledning af covid-19 at forbedre mulighederne for, at virksomheder, der er levedygtige, men har forbigående økonomiske vanskeligheder, kan videreføres i stedet for at blive erklæret konkurs. Lovforslaget tager i lyset heraf sigte på at forbedre de lovgivningsmæssige rammer for videreførelse af levedygtige virksomheder, samtidig med at fordringshavernes retsstilling beskyttes.

Denne del af lovforslaget bygger på Konkursrådets forslag i rådets udtalelse af 3. juli 2020 om ændringer i rekonstruktionsreglerne som følge af covid-19.

2. Med lovforslaget foreslås det bl.a. som noget nyt, at en rekonstruktion kan bringes til ophør, før der er vedtaget en rekonstruktionsplan, uden at skyldnerens bo automatisk tages under konkursbehandling. Efter de gældende regler tages skyldneren automatisk under konkursbehandling, hvis en rekonstruktionsbehandling ophører af andre grunde end stadfæstelse af et rekonstruktionsforslag, der indeholder en tvangsakkord, eller at skyldneren ikke længere er insolvent.

Spørgsmålet om vedtagelse af en rekonstruktionsplan skal som udgangspunkt behandles på et møde, der afholdes senest 4 uger efter indledningen af rekonstruktionsbehandlingen. Behandlingen af spørgsmålet kan dog efter lovforslaget på anmodning af rekonstruktøren udsættes til et senere møde, der skal afholdes inden 4 uger. Udsættelse kan ikke ske, hvis et flertal af fordringshaverne, som repræsenterer mindst 25 pct. af gælden, stemmer imod udsættelsen.

Det betyder, at der som udgangspunkt senest 4 uger og altid senest 8 uger (4 uger + 4 uger) efter rekonstruktionsbehandlingen indledning vil blive behandlet et forslag til en rekonstruktionsplan, medmindre rekonstruktionsbehandlingen forinden er ophørt.

Hvis der ikke på det ordinære 4-ugers møde eller på det udsatte møde senest 4 uger senere vedtages en rekonstruktionsplan, ophører rekonstruktionsbehandlingen.

Det betyder, at en rekonstruktionsbehandling som udgangspunkt højst kan løbe i 4 uger og i alle tilfælde højst kan løbe i 8 uger, uden at der er vedtaget en rekonstruktionsplan. Vedtages der ikke inden for disse 4-8 uger en rekonstruktionsplan, ophører rekonstruktionsbehandlingen således.

Når det med lovforslaget som noget nyt foreslås, at en rekonstruktion kan bringes til ophør, før der er vedtaget en rekonstruktionsplan, uden at skyldnerens bo automatisk tages under konkursbehandling, betyder det derfor samlet set, at rekonstruktionsbehandlingen indledende forløb på 4-8 uger får karakter af en slags tænkepause for skyldneren under rekonstruktørens opsyn. En sådan kontrolleret timeout uden udsigt til automatisk konkurs vil efter Justitsministeriets opfattelse kunne være til gavn for fordringshaverne som helhed.

3. Forslaget om, at en rekonstruktion kan bringes til ophør, før der er vedtaget en rekonstruktionsplan, uden at skyldnerens bo automatisk tages under konkursbehandling, er i overensstemmelse med Konkursrådets forslag i den nævnte udtalelse af 3. juli 2020.

Konkursrådet anfører i udtalelsen, at det er rådets erfaring, at den automatiske konkurs i tilfælde af en fejlslagen rekonstruktionsbehandling afskrækker skyldnere fra at anvende rekonstruktionsreglerne og kan være hæmmende for, at rekonstruktion af virksomheden gennemføres. Endvidere er en følge

af den nævnte regel, at skyldneren allerede ved rekonstruktionsbehandlings indledning skal stille sikkerhed for en eventuel senere konkursbehandling, hvilket er likviditetsmæssigt belastende for en nødlidende virksomhed.

Konkursrådet anfører videre, at en skyldner, der – som følge af en fejlslagen rekonstruktionsbehandling – ikke opnår solvens, alligevel må forvente at blive taget under konkursbehandling på begæring af en fordringshaver. Konkursbehandling som automatisk retsvirkning af en fejlslagen rekonstruktion er i det lys ikke mere indgribende for skyldneren, end at en fordringshaver i tilfælde skyldnerens insolvens kan begære denne konkurs.

På den anden side finder Konkursrådet, at den automatiske følge af en fejlslagen rekonstruktion kan modvirke videreførelsen af ellers sunde dele af nødlidende virksomheder.

Konkursrådet tillægger det samtidig vægt, at retsvirkningen om automatisk konkurs i tilfælde af en fejlslagen rekonstruktion er en følge af, at der under en rekonstruktionsbehandling er adgang til at anvende en række virkemidler til gennemførelsen af rekonstruktionen, som ellers er forbeholdt konkursbehandling, og som kan have indgribende betydning for skyldnerens forhold til sine medkontrahenter. Det drejer sig blandt andet om adgangen til omstødelse uden at afvente rekonstruktionsforslagets stadfæstelse, videreførelse af gensidigt bebyrdende aftaler og tvunget debtorskifte som led i en virksomhedsoverdragelse.

Konkursrådet anfører herved, at umiddelbar konkursbehandling i forlængelse af en fejlslagen rekonstruktion har til formål at imødegå risikoen for, at skyldneren i spekulationsøjemed begærer rekonstruktionsbehandling indledt for senere ensidigt at bringe denne til ophør, efter at disse virkemidler har været anvendt.

Konkursrådet finder imidlertid, at risikoen for, at rekonstruktionen bringes til ophør i spekulationsøjemed, vil kunne imødegås ved en tidsmæssig afgrænsning af den periode, hvor skyldneren kan begære rekonstruktionen bragt til ophør uden yderligere konsekvenser. Afgrænses skyldnerens mulighed herfor til tiden før en rekonstruktionsplan er vedtaget, vil det være begrænset, hvor mange aktiviteter der kan have været igangsat.

Konkursrådet finder endvidere, at en begrænsning af de nuværende følger af en fejlslagen rekonstruktion vil betyde, at rekonstruktionsbehandlingens indledende forløb får karakter af en slags tænkepause for skyldneren under

rekonstruktørens opsyn. En sådan kontrolleret timeout uden udsigt til automatisk konkurs vil efter rådets opfattelse kunne være til gavn for fordringshaverne som helhed.

4. Det foreslås med lovforslaget som noget nyt, at fordringshaverne skal underrettes om rekonstruktionsbehandlingens ophør, hvis skylderens bo ikke samtidig tages under konkursbehandling. Der er ikke behov for særskilt underretning om rekonstruktionsbehandlingens ophør i de tilfælde, hvor skyldnerens bo tages under konkursbehandling, da det følger af konkurslovens regler i øvrigt, at fordringshaverne skal underrettes om konkursen.

Hermed sikres det, at fordringshaverne vil være bekendt med rekonstruktionsbehandlingens ophør, så de kan beslutte, om de vil indgive konkursbegæring mod skyldneren.

Endvidere foreslås det med lovforslaget som noget nyt, at skifteretten skal afvise en begæring om rekonstruktionsbehandling, der indgives tidligere end 1 måned efter en forudgående rekonstruktionsbehandlingens ophør, hvis den forudgående rekonstruktionsbehandling er ophørt, uden at der er vedtaget en rekonstruktionsplan.

Hermed sikres det, at skyldneren ikke efter rekonstruktionsbehandlingens ophør kan afværge en konkursbehandling ved hurtigt at indgive ny begæring om rekonstruktion.